

нитъ българи, задигатъ свещенитъ кръстове, кандила, златнитъ и сребърни кржжила по иконитъ, а самитъ икони цепятъ съ брадвитъ или ги хвърлятъ въ огъня. Това не бива да се търпи отъ християнска и братска Русия. Богъ да благослови царъ Александра. Той ще поведе храброто воинство, което ще смаже турското иго.

Руската войска на кракъ

Презъ февруарий 1877 година започватъ да се движатъ войскови части къмъ Киевъ и Одеса, а оттамъ къмъ Бесарабия. Почернѣха пжтищата, задумкаха барабанитъ, затржбиха тржбитъ, музикитъ засвириха отъ единия край на Русия до другия. Донски казаки отъ рѣка Донъ, отъ Волга и планината Кавказъ, пехота отъ цѣла Русия, артилерия отъ главнитъ руски градове, пионери, пощенци и телеграфисти — всички се насочиха къмъ устията на Дунава. Бесарабскитъ градове Бендеръ, Кишиневъ, Болградъ започнаха да се оживяватъ. Въ тѣхъ всѣка седмица пристигаха руски войски. Българитъ преселници въ тѣзи градове и въ селата се радватъ отъ все сърдце. Тѣ всѣки день получаватъ поржчки да готвятъ за пристигащата руска войска храни и подслонъ.

Ето че се явяватъ и български опълченци въ помощъ на рускитъ войски!

Още презъ ноемврий 1876 година въ Бесарабия пристигнали много българи, които презъ лѣтото били или възстаници по балканитъ изъ България, или се намирали въ Сърбия, гдето заедно съ руски доброволци и офицери храбро се били съ турцитъ въ помощъ на сръбската войска, или бѣглеци отъ турски мжчители. Когато се свързалъ миръ между Сърбия и Турция, българскитъ доброволци нахлули въ Влашко, въ Бесарабия и дори въ Русия. Къмъ тѣзи български бунтовници се присъединили и синоветъ на много бесарабски българи. Тѣй се набрали много младежи, които